

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 21. novembra 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – X proti Minister van Financiën

(Zadeva C-302/12) ⁽¹⁾

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Člen 43 ES — Motorna vozila — Uporaba osebnega motornega vozila, ki je registrirano v prvi državi članici, v drugi državi članici — Obdavčitev tega vozila v drugi državi članici ob prvi uporabi tega vozila v nacionalnem cestnem omrežju in v prvi državi članici ob njegovi registraciji — Vozilo, ki ga zadevni državljan uporablja tako za zasebne namene kot za prevoz iz izvorne države na delovno mesto v drugo državo članico)

(2014/C 39/09)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: X

Tožena stranka: Minister van Financiën

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Hoge Raad der Nederlanden – Razlaga členov 21, 45, 49 in 56 PDEU – Nacionalna ureditev, ki nalaga davek na registracijo ob prvi uporabi vozila na nacionalnem cestnem omrežju – Davek, ki ga mora plačati oseba, ki prebiva v dveh državah članicah, pri čemer je ena od teh zadevna država članica, in ki v teh državah stalno uporablja svoje vozilo – Vozilo, registrirano v drugi državi članici – Izvrševanje davčnih pristojnosti s strani obeh držav članic.

Izrek

Člen 43 ES je treba razlagati tako, da ne nasprotuje ureditvi države članice, ki določa, da se ob prvi uporabi v drugi državi članici že registriranega in z davkom na registracijo motornih vozil obdavčenega motornega vozila v nacionalnem cestnem omrežju plača davek, če je to vozilo namenjeno predvsem dejanski in stalni uporabi v teh dveh državah članicah ali se v njih dejansko tako uporablja ter če ta davek ne povzroča diskriminacije.

⁽¹⁾ UL C 287, 22.9.2012.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 28. novembra 2013 – Svet Evropske unije proti Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran, Evropski komisiji

(Zadeva C-348/12 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Omejevalni ukrepi, sprejeti proti Islamski republiki Iran, da se prepreči širjenje jedrskega orožja — Ukrepi zoper iransko naftno industrijo in industrijo zemeljskega plina — Zamrznitev sredstev — Obveznost obrazložitve — Obveznost utemeljitve upravičenosti ukrepa)

(2014/C 39/10)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnik: Svet Evropske unije (zastopnika: M. Bishop in R. Liudvinaviciute-Cordeiro, agenta)

Drugi stranki v postopku: Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran (zastopnika: F. Esclatine in S. Perrotet, odvetnika), Evropska komisija (zastopnika: M. Konstantinidis in E. Cujo, agenta)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 25. aprila 2012 v zadevi Manufacturing Support & Procurement Kala Naft proti Svetu (T-509/10), s katero je Splošno sodišče v delih, v katerih se nanašajo na družbo Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran, za nične razglasilo Sklep Sveta z dne 26. julija 2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Skupnega stališča 2007/140/SZVP (2010/413/SZVP) (UL L 195, str. 39), Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 668/2010 z dne 26. julija 2010 o izvajanju člena 7(2) Uredbe (ES) št. 423/2007 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 195, str. 25), Sklep Sveta 2010/644/SZVP z dne 25. oktobra 2010 o spremembi Sklepa 2010/413 (UL L 281, str. 81) in Uredbo Sveta (EU) št. 961/2010 z dne 25. oktobra 2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 423/2007 (UL L 281, str. 1) – Skupna zunanja in varnostna politika – Omejevalni ukrepi proti Iranu zaradi preprečitve širjenja jedrskega orožja – Seznam oseb, organov in subjektov, za katere se uporablja zamrznitev sredstev – Napačna uporaba prava – Dopustnost – Status vladne organizacije zadevnega subjekta – Uveljavljanje varstva temeljnih pravic s strani take organizacije – Dokazno breme

Izrek

1. Sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 25. aprila 2012 v zadevi Manufacturing Support & Procurement Kala Naft proti Svetu (T-509/10) se razveljavi.
2. Ničnostna tožba družbe Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran, se zavrne.

3. Družba *Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co.*, Tehran, poleg svojih stroškov nosi stroške, ki jih je Svet Evropske unije priglasi v zvezi s postopkom na prvi stopnji in pritožbenim postopkom.
4. Evropska komisija nosi svoje stroške, ki jih je imela na prvi stopnji in v pritožbenem postopku.

(¹) UL C 287, 22.9.2012.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 21. novembra 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Združeno kraljestvo) – Dixons Retail plc proti Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Zadeva C-494/12) (¹)

(Direktiva 2006/112/ES — Davek na dodano vrednost — Dobava blaga — Pojem — Goljufiva uporaba bančne kartice)

(2014/C 39/11)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Dixons Retail plc

Tožena stranka: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Razlaga členov 14(1) in 73 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1) – Pojem „dobava blaga“ – Dobava na podlagi nakupa z nepooblaščenim in goljufivo uporabo kreditne kartice

Izrek

Člene 2, točka 1, 5(1) in 11(A)(1)(a) Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) ter člene 2(1)(a), 14(1) in 73 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da v okoliščinah,

kakršne so obravnavane v postopku v glavni stvari, dejanski prenos blaga na kupca, ki kot plačilno sredstvo goljufivo uporablja bančno kartico, pomeni „dobavo blaga“ v smislu navedenih členov 2, točka 1, 5(1), 2(1)(a) in 14(1) in da v okviru takega prenosa plačilo, ki ga opravi tretja oseba na podlagi sporazuma med njo in dobaviteljem tega blaga, s katerim se je ta tretja oseba zavezala temu dobavitelju plačati za blago, ki ga je ta prodal kupcem, ki so tako kartico uporabili kot plačilno sredstvo, pomeni „plačilo“ v smislu navedenih členov 11(A)(1)(a) in 73.

(¹) UL C 26, 26.1.2013.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) 21. novembra 2013 – Staatssecretaris van Financiën, nasprotna stranka: Fiscale Eenheid X NV cs

(Zadeva C-595/13)

(2014/C 39/12)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranki v postopku v glavni stvari

Vlagatelj kasacijske pritožbe: Staatssecretaris van Financiën

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Fiscale Eenheid X NV cs

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 13B(d), točka 6, Šeste direktive (¹) razlagati tako, da je treba družbo, ki jo ustanovi več kot en vlagatelj z edinim ciljem, da se zbrano premoženje vложи v nepremičnine, šteti za poseben investicijski sklad v smislu te določbe?
2. Če je odgovor na vprašanje 1 pritrdilen: ali je treba člen 13B(d), točka 6, Šeste direktive razlagati tako, da je s pojmom „upravljanje“ zajeto dejansko gospodarjenje z nepremičninami družbe, ki ga je družba prenesla na tretjega?

(¹) Šesta direktiva Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 23).